

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 960/2022
11.02.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез и Зорана Хаџића, чланова већа, у парници тужиоца мал. АА из ..., чији је законски заступник мајка ББ из ..., а чији је пуномоћник Љиљана Живковић, адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Дарко Николић, адвокат из ..., ради измене одлуке о висини издржавања, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 364/2021 од 05.10.2021. године, у седници већа одржаној дана 11.02.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 364/2021 од 05.10.2021. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж2 364/2021 од 05.10.2021. године, одбијена је, као неоснована, жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Нишу П2 131/21 од 03.06.2021. године, у ставу првом, усвајајућем делу става другог и ставу трећем изреке, којима је усвојен тужбени захтев, одлучено да се измени обавеза по пресуди Општинског суда у Нишу П 7466/07 од 01.04.2008. године у делу о издржавању мал. АА и одлучено да се обавезује тужени да на име свог доприноса за издржавање мал. тужиоца плаћа износ од 30% од зараде коју остварује, умањено за порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање, сваког до 05. у месецу за текући месец, почев од 15.12.2020. године па убудуће, док за то постоје законски услови, као и да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 21.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду, у смислу члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011...18/2020, у даљем тексту: ЗПП), Врховни касациони суд је оценио да ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а у поступку пред другостепеним судом није дошло до пропуста у примени или до погрешне примене које од одредаба овог закона, па нема ни повреде из члана 374. став 1. ЗПП на коју се ревизијом указује Другостепени суд је у образложењу побијане пресуде оценио све жалбене наводе туженог и дао разлоге које је узео у обзир, а који су били од значаја за правилну одлуку о изјављеној жалби.

Према утврђеном чињеничном стању, пресудом Општинског суда у Нишу П 55/06 од 20.02.2006. године разведен је брак туженог и мајке малолетног тужиоца ББ, одлучено је да родитељи заједнички врше родитељско право, с тим да дете живи са мајком, тужени је обавезан да на име свог доприноса за издржавање мал. детета исплаћује 15% од своје месечне зараде и одређен је модел одржавања контаката мал. детета са оцем. Ова пресуда измењена је пресудом Општинског суда у Нишу П 7466/07 од 01.04.2008. године на тај начин што је малолетно дете поверено мајци, а тужени је обавезан да на име доприноса у издржавању малолетног АА плаћа месечно 18% од својих месечних примања, почев од 06.06.2007. године па убудуће.

Мал. тужилац је рођен ...2005. године и у време закључења главне расправе пред првостепени судом је имао навршених 15 година живота. Похађа приватну средњу ... школу „ГГ“ у ..., у којој школарина за један месец износи 13.000,00 динара. Његове месечне потребе процењене су на месечни износ од 34.500,00 динара и односе се на задовољење потреба за исхраном, одржавањем хигијене, за набавку неопходне одеће и обуће, за набавку школских уџбеника и прибора за школу, као и за подмирење трошкова излазака са вршњацима, за интернет и мобилни телефон.

Мајка малолетног тужиоца је у радном односу у предузећу „ДД“ д.о.о Београд и остварује месечну зараду у износу од 40.000,00 динара. Са малолетним АА живи у кући својих родитеља, који су пензионери. Нема издатака за закуп стана, али учествује у плаћању комуналних трошкова који месечно у просеку износе 25.000,00 динара. Нема непокретности у свом власништву, нити законску обавезу издржавања других лица, осим мал. АА.

Тужени је у радном односу у ЈКП „ЂЂ“ из ... и остварује месечне приходе у висини од око 73.500,00 динара. Живи сам у једнособном стану у свом власништву и плаћа комуналне трошкове у износу од око 10.000,00 динара. Здрав је и поред законске обавезе издржавања малолетног АА нема обавезу да издржава друга лица.

Минимална сума издржавања према решењу Министарства за рад, запошљавање, борачка и социјална питања од 07.05.2021. године износи 31.533,00 динара.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применом материјалног права из чл. 154, 160, 162. и 164. Породичног закона оценили да су испуњени услови за измену висине издржавања и повећање обавезе туженог да доприноси издржавању мал. тужиоца.

На страни тужиоца су се, од доношења претходне пресуде о издржавању, промениле околности утолико што је тужилац тада имао непуне 3 године, а у време пресуђења у овој правној ствари има 15 година и ученик је средње школе, па су се у складу са његовим календарским узрастом повећале и његове месечне потребе, утврђене на месечни износ од 34.500,00 динара. На страни мајке тужиоца и туженог су се у односу на раније донету пресуду промениле околности утолико што су тада остваривали зараду у знатно мањем износу од зараде коју остварују у текућем периоду, (мајка је остваривала 17.000,00 динара, а тужени 45.000,00 динара), па су се повећале и њихове могућности као законских обвезника издржавања.

Неосновано се наводима ревизије туженог оспорава правилна примена материјалног права.

Нижестепени судови су ценили све околности на страни мал. тужиоца као повериоца и оба родитеља као дужника издржавања, које су од значаја за оцену могућности сваког од родитеља да доприноси издржавању свог мал. детета, па како је таква оцена заснована на савесној и брижљивој оцени сваког доказа засебно и свих доказа као целине, што је видљиво из образложења побијане одлуке, по оцени Врховног касационог суда, износ на који је тужени побијаном одлуком обавезан (изражен процентуално у односу на зараду туженог) је адекватан да допринесе задовољењу потреба мал. детета, да му омогући ниво животног стандарда какав ужива тужени као дужник издржавања, а да притом не доведе у питање егзистенцију туженог.

Ово имајући у виду утврђене месечне потребе детета, које супротно наводима ревизије не обухватају трошкове школарине приватне средње школе коју похађа тужилац, а које искључиво сноси мајка тужиоца, нити куповину скупе „маркиране“ гардеробе, већ набавку неопходне одеће и обуће, минималну суму издржавања која се користи као коректив приликом одређивања потреба примаоца издржавања, висину прихода и расхода родитеља као дужника издржавања, као и чињеницу да је тужени здрав, радно способан, да нема других лица које је дужан да издржава, да живи у свом стану, односно нема издатака за закупнину, да остварује знатно већу зараду од мајке тужиоца, а да се мајка тужиоца, поред тога што плаћа школарину за мал. дете и задовољава остале његове финансијске потребе, свакодневно стара, брине о њему и васпитава га.

Стога, по оцени Врховног касационог суда, износ на који је тужени побијаном одлуком обавезан није превисоко одређен и супротно наводима ревизије не преваљује терет издржавања детета само на туженог. Удовољење захтеву у мањем износу од досуђеног не би било у складу са критеријумима прописаним Породичним законом, правилно утврђеним према потребама детета на месечном нивоу и могућностима оба родитеља као једнаких обвезника издржавања.

Врховни касациони суд је ценио и остале наводе ревизије, којима се не доводи у сумњу правилност побијане пресуде, због чега ти наводи нису посебно образложени.

Из наведених разлога, применом члана 414. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

Председник већа – судија

Весна Субић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић